

14. Prisen for krisen

Tekst: Niels-Simon Larsen

Melodi: Cigaretter og whisky og nøgne pi'r.

Måske er det slut om en generation
med at stå på den gyldne forbrugs-bastion.
Men hvad er det så, der gi'r livet værdi,
når vi ikke må røve og ikke må skrig':
Cigaretter og whisky og nøgne pi'r,
eller mænd - bare livet kan bli' til en svir?
Så det' slut med at håbe på 'frem' og på 'op'.
Det' vækstens natur, der har fundet sit stop.

Man kan spørg' om så meget, men svar'ne er få.
Man kan grin' a' det hele, gi' op at forstå.
Man kan flygt' ud i skoven og bygge et skur,
og så håbe ens sind går fra mol og til dur.
Skal vi ned og tilbage, hvor vi var engang,
rende rundt på savannen, om bålet en sang?
Skal vi blive nomader, gå uden en trævl?
Det' den slags debatter, der ender med: "Ævl"!

Nå, hvad skal vi så, må man spørge igen.
Er der nog't vi har overset, er der et MEN?
Algoritmer, raketter, kol'nier på Mars,
kærlighed med robotter? Vorherrebevars!
Hvor er nu perspektivet, og findes der et,
går vi rundt i den tro, at det kommer om lidt?
Der er nogle, der fabler om endnu en ting,
der skal opfindes, før den er helt kringeling.

Var der indbygget noget, der ligned' en plan,
der hed fremad og opad - og så gå banan?
For hvad er der lykkedes på alle de år,
når vi står tilbage som rådvilde får?
Det' jo mærk' ligt, vi ikk' ved en hujende fis,
og så nemt tolererer hinandens forlis.
Det er os mod de andre, lad os komme op,
for det fryder vor ånd og det styrker vor krop.

Måske vil vi slet ikke ha' høje mål,
vil bare have det sjovt og have baller af stål?
Og børn'ne kan strejke, så meget de vil,
og vi voksne kan hverken gør' fra eller til.
Så det' her, man kan gribes af melankoli,
når det hele ser ud til at være forbi.
Men man skulle da egentlig være et skarn,
hvis man slet ikke ville stå op for et barn.

Det er her, hvor det vender, og alting bliver nyt,
og til ansvarets byrde man så siger: "Pyt"!
Det er ikke mer' mig, der er centrum på Jord.
Det er alle de andre, der er ved mit bord.
Så nu er det os, der skal vende os bort
fra det liv, hvor vi kun kunne komme til kort.
For hvis kloden bli'r tømmt, er det virk'lig for vildt,
at vi havde en chance, men så blev den spildt.

The times they are changing

Kom lad os nu samles, hvad end vi nu tror.
Vi har det til fælles at redde vor Jord.
Mens skovene brænder og havene sti'r,
er det vigtigt vi ytrer os og ikke tier,
for ingen kan undgå at blive berørt:
For the times they are a'changin'.